

Vraag: Wat houdt het liefhebben van je vijanden in?

Antwoord:

De oproep om onze vijanden lief te hebben, treffen we aan in Matth. 5:44 en Luk. 6:27,35. Deze oproep gaat verder dan hetgeen onder de wet geldig was, nl. uw naaste liefhebben en uw vijand haten (Matth. 5:43). Ook strekt het zich verder uit dan het liefhebben van degenen, die óns liefhebben (Matth. 5:46), want dat doen de mensen in de wereld immers ook.

Het liefhebben van de vijanden heeft als doel, dat Gods liefde gedemonstreerd wordt, opdat uit hen mensen tot bekering zouden komen. Door zó te handelen, -ook al wordt iemand wellicht niet vriendelijk terug bejegend- ontvangt de gelovige in de toekomst loon (Luk 6:35). Gelovigen kúnnen Gods liefde, Zijn goedertierenheid en barmhartigheid betonen (Luk. 6:35,36), omdat zij die liefde in hun harten ontvangen hebben (Rom. 5:5). Daarin zijn zij navolgers Gods, want God is liefde (Ef. 5:1,2).

God Zelf heeft ons het voorbeeld gegeven, door Zijn liefde te betonen aan Zijn vijanden (Kol. 1:21). Rom. 5:8,10 zegt:

8 Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

Christus is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven (Rom. 5:6). In Hem heeft God Zijn liefde laten zien (Joh. 3:16). Hij heeft ons éerst liefgehad (1 Joh. 4:19).

Vijanden (zondaren/goddelozen) liefhebben met Gods liefde kan de mogelijkheid tot bekering geven. God betoont Zijn goedertierenheid. Het is die goedertierenheid, die de mens tot bekering kan leiden (Rom. 2:4). God is barmhartig en genadig, omdat Hij nog steeds de gelegenheid geeft aan zondaren om tot geloof te komen en voor eeuwig behouden te worden. Die gezindheid van God zouden gelovigen mogen betonen aan de wereld (1 Joh. 4:16,17), waarbij de prediking van het evangelie uiteraard ook een belangrijke rol speelt.

In Matth. 5:45 staat, dat gelovigen -door hun vijanden lief te hebben- kinderen (= zonen) van de hemelse Vader zijn. God doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Dit spreekt over Gods lankmoedigheid (2 Petr. 3:9,15) en is in het bijzonder van toepassing op de bedeling (der genade), waarin wij leven. God grijpt nu niet in en Hij oordeelt nog niet. Goddelozen zullen hun oordeel in de toekomst overigens wel ondergaan (Rom. 2:6), want God is ook rechtvaardig (1 Joh. 3:7).

In Rom. 12:20 past de apostel Paulus het liefhebben van de vijanden toe op de gelovigen van de gemeente: “Indien dan uw vijand hongert, zo spijzigt hem; indien hem dorst, zo geeft hem te drinken; want dat doende, zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hopen”. Nog nader toegelicht in het volgende vers: “... overwin het kwade door het goede”. Rom. 12:20 is ontleend aan Spr. 25:21,22, waar de vijand aangeduid wordt als “degene, die u haat”.

“Kolen vuurs” heeft met twee kanten te maken. Voor wie tot bekering komt als reactie op de betoonde liefde Gods, leidt het tot het persoonlijk deel hebben aan Gods liefde. In Hoogl. 8:5,6 wordt die liefde namelijk vergeleken met vurige kolen, vlammen des HEEREN. Voor

wie het betonen van de liefde Gods met ongeloof blijft beantwoorden, zijn de kolen vuurs een beeld van Gods toorn (Ps. 140:9-12), die bij het oordeel door God uitgesproken zal worden.

Aan de andere kant zegt de Bijbel, dat onze God de goddelozen (vijanden) van deze wereld heeft losgelaten (Rom. 1:18-32). De reden hiervan is, dat zij God wel kunnen kennen door de schepping met haar schepselen (d.w.z.: weten, dat God de Schepper is), maar Hem vervolgens niet willen verheerlijken en dienen. Zij houden bewust de waarheid in ongerechtigheid ten onder en hun onverstandig hart is verduisterd geworden. Zij hebben de waarheid veranderd in de leugen. God heeft hen daarom overgegeven (losgelaten), zodat zij de gevolgen van hun verkeerde denken in hun leven ondervinden. Op die wijze ontvangen zij de vergelding van hun dwaling als gevolg van Gods passieve toorn. Uiteraard zullen gelovigen zich ook distantiëren van zulke vijandige goddelozen, omdat zij de boodschap van Gods liefde verwerpen.

Samengevat: Enerzijds hebben wij als gelovigen de vijanden lief en houden hen het Woord voor. Gelovigen hebben het goede en de vrede voor met alle mensen (Rom. 12:17,18), opdat zij wellicht tot inkeer komen en zich in geloof aan God onderwerpen en voor tijd en eeuwigheid behouden worden. Anderzijds volgen wij God na door met de goddeloze vijanden, die God bewust afwijzen, geen omgang te hebben (vgl. 1 Kor. 5:9,10). Wij hebben geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis (Ef. 5:11).

Wij weten als gelovigen niet van tevoren met wie wij van doen hebben. Daarom is leven in afhankelijkheid van de Heer belangrijk. Hij zal ons ook op dit punt inzicht verschaffen en leren op de juiste wijze te handelen tot Zijn eer.